

МАРІЯ.

Самуилъ по Божіѣхъ заповѣдъ избра єдного отъ Иесеевытъ сынове за да стане царь. Той ся имѣнуваше Давить. Отъ онуй врѣме още, Божійтъ духъ слѣзе на него, а Саулъ напротивъ бѣше подпадналъ подъ лукавъ духъ, който го толко силно мѣчеше, щото го вкарваше въ бѣснило. Нѣкой си каза Саулу, че когато го замѣчи лукавыйтъ духъ, нека кара да свирѣи нѣкой съ гуслѣхъ прѣдъ него, и ще му поолекнува; и Давить като знаеше да свирѣи много добръ съ гуслѣхъ, царь Саулъ го поиска отъ баща му. Саулъ като токо видѣ Давида, обикна го, и му даде да носи неговытъ оръжія; и секога когато го замѣчеше лукавыйтъ духъ, Давить му свиреше съ гуслѣхъ и той ся смиряваше. Между Филистимянитѣ имаше єдинъ исполинъ на име Голіадъ, който бѣше страшно наорѣжанъ. Той дойде та повыка на двобой єдного отъ Израїлтянитѣ; но никой ся ненаемаше да влѣзе съ него въ борбѣ. Давить попыта кое ще бѣде награжденіето томува, който бы убилъ този исполинъ. Казахъ му че царьтъ ще го ожени за дѣщеръ си. Саулъ като ся извѣсти за питаніето на Давита, попыта го ако щеше да ся бие съ исполина. Давить като му отговори Да, Саулъ му даде своитѣ оръжія; но Давиду ся видѣхъ много тяжкы: той зѣ само неговѣхъ прашкѣхъ, и събра петъ камѣцы. Той като повыка Бога на помощъ, потърча срѣщо Гиганта, хвърли му єдинъ камѣкъ, който го случи въ челото и го уби. Филистимянитѣ, като видѣхъ Исполина мъртавъ, разбѣгахъ ся, а Израїлтянитѣ избихъ отъ тѣхъ єдно голѣмо количество. За тази побѣдѣ стана єдно голѣмо радостно тържество, а женитѣ пригласвахъ на свирнитѣ съ пѣснь: „Саулъ уби отъ тѣхъ хиляде, а